

Lidia Gabałówna, J. Barszczak, J. Krzepkowska, J. Bednarczyk, A. Kośko

---

Sarnowo, pow. Włocławek. Stanowisko 1 i 1A

Informator Archeologiczny : badania 3, 54-56

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

s dużych gładów. Starano się układać je płaskimi powierzchniami do wewnątrz co utworzyło nieregularną osworoboczną skrzynię. Ze szkieletu zachowały się kości czaszki, jedna kość przedramienia i dwie kości goleniowe. Przepuszczalnie zmarły ułożony był na wznak. Za głową umieszczono trzy naczynia /flassę z kryszą, amforek i kubek/.

Dalsze badanie pozwoli na dokładniejsze poznanie cmentarzyska.

SANDOMIERZ, Kościół św. Ducha   patrs średniowiecze

SANDOMIERSKA WYZYNA,

pow. Opatowski

patrs badania penetracyjne

SARNOWO, pow. Włocławek

Stanowiska 1 i 1A

Muzeum Archeologiczne

i Etnograficzne w Łodzi

Badania prowadziła dr Lidia Gabałówna przy udziale mgr J. Barszczaka z MAiE w Łodzi i studentów: J. Krzepakowskiej z UW, J. Bednarczyka i A. Kości z UAM. Finansowali: MAiE w Łodzi i WKZ w Bydgoszczy. Czwarty sezon badań. Cmentarzysko i osada kultury pucharów lejko-

watych /faza AB - ok. 3 500 lat p.n.e./.

S t a n o w i s k o 1 /omentarzysko/

a/ Grobowiec 7. Zrekonstruowano obiekt na przestrzeni 56 m bieżących, licząc od wierzchołka. W części osłowej ograniczono się do wyrównania poziomów pozostawionych po eksploracji w 1968 roku. Ze względów organizacyjnych nie doprowadzono eksploracji grobów do końca.

b/ Grobowiec /?/ 9. Obiekt leży między grobowcem 8, przebadanym w 1967 roku, a grobowcem 7. Istnieją wątpliwości, czy mamy tu do czynienia z mogiłą tego typu, co pozostałe, nie wysłedzono bowiem zarysów rowów po kamieniach obstawy. Wydaje się, że nasyp /na rasie jeszcze nie możemy określić jego kształtu/ był tu obstawiony luźno stojącymi głazami.

Najwyższą partię grobowca /?/ 9 pokrywa intensywnie czarna sypka próchnica, poprzątykana warstewkami białej wapnistej substancji i brunatnej torfiastej siemi. /Występowanie identycznych warstw stwierdzono w wąwozie strumyka, wpadającego do rzeki Zgłowiączki - z pewnością nie należą one nigdzie in situ w lesie/. Znajdowano w nich setki skorup ślimaków. Kulminacja tej części jest przecięta przez wkop. Sądzymy, że podobnie jak wkop po przez kulminację grobowca 7, jest to pozostałość po eksploratorach grobowców z ubiegłego wieku.

Części tej nie przebadano do końca. Nie wiadomo, czy zawiera ona groby, czy też w jakiś inny sposób wiąże się z obrzędami założycieli omentarzyska.

Ceramikę z grobowca /?/ 9 cechuje prymitywizm zdobienia, właściwy fazie AB kultury pucharów lejkwatych.

S t a n o w i s k o 1A /osada?/

W dalszym ciągu obiekt dostarcza ceramiki z fasy AB kultury puoharów lejkwatych. Towarzyszą jej dość liczne sabytki krse-
mienne. Brak przedmiotów z kości i rogu.

W sumie badania tegoroczne objęły 10 odcinków o wymiarach
5 x 5 m /sakończono eksplorację siedmiu z nich/.

W bieżącym roku w północno-wschodniej części stanowiska
natrafiono na kilkuwarstwowy bruk z kamieni polnych, a w jego
obrębie - na palenisko. Występowało tu wyjątkowe zagęszczenie sa-
bytków - głównie krsemiennych.

Posa tym na stanowisku 1A nie udało się odkryć żadnych in-
nych obiektów, które mogłyby bliżej określić jego charakter.

Zabytki ze stanowiska 1A pozostają w Polsce unikatowym ze-
społem materiałów z fasy AB kultury puoharów lejkwatych. Usupeł-
niają one problematykę omentaryjską możliwością uzyskania szere-
gu nowych danych na temat chronologii i genesy kultury puoharów
lejkwatych.

SICINY, pow. Góra

Katedra Archeologii
Uniwersytetu Wrocławskiego

Badania prowadził dr Włodzimierz Wojciechowski.

Finansował Uniwersytet Wrocławski. Piąty sezon

badań. Osady z okresów neolitu, halsztatu i

wczesnego średniowiecza.

Tegoroczne badania koncentrowały się na terenie przylegają-
cym od południa do istniejącej tu żwirowni. Przebadano obszar o
powierzchni 300 m². Na odcinku tym odsłonięto, pod warstwą orną.